430098701

ప్రబోధ 26

శాస్త్రజాలంబునంతయు చదువగానె
దట్టమైనట్టి అజ్ఞానతమము తెగునె
ఆచరణలేని విద్యలు అవనియందు
నిండి వుండియు ఫలమేమి గుండుసున్నే.

బ్రహ్మదర్శ భాగ్యంబు బడయగోరి
వెదకబోవుదు వెచటికో వెఱ్ఱిమనస
అదియు నీలోన నున్నది అరుగుమచట
సత్యమును తెల్పుమాట యీసాయిమాట.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా!

వేదము ధర్మమూలము. వేదము యజ్ఞరూపమున స్ఫురించుచున్నది. యజ్ఞసిద్ధియే వేదము యొక్క లక్ష్యము. యజ్ఞమునకు ఆధారము వేదము. సమస్త యజ్ఞములు కూడను యజుర్వేదము నుండి ఆవిర్భవిస్తూ వచ్చాయి. యస్ అనే ధాతువుకు దైవపూజ, దానము అని అర్థము. ఈ ధాతువు నుండి వచ్చిన శబ్దమే యజుర్వేదము. యజ్ఞయాగాది కర్మకాండలయందు యనేకవిధములుగా పరిశీలన జరిపి లోకమునకు కళ్యాణము గావించే నిమిత్తమై ఆవిర్భవింపచేసినది యీ యజుర్వేదము. ఈ యజ్ఞములు యెప్పుడు చేయవలెను. దీని సమయము యెట్టిది అనే కాలజ్ఞానము నిర్ణించే నిమిత్తమై యజుర్వేదము మొట్టమొదట జ్యోతిష శాస్త్రమును అందించింది. కాలజ్ఞానమును నిరూపించేది జ్యోతిష శాస్త్రము. ఈ యజ్ఞవేదికపైన హోమగుండమును యేవిధముగా నిర్మించాలి. ఏ విధమైన పదార్థముతో నిర్మించాలి అనే విచారమును పురస్కరించుకొని మొట్టమొదట దీనికి ఒకవిధమైన శాస్త్రమును నిర్మింపచేసింది. అదియే వాస్తు శాస్త్రము. మంత్ర శబ్దములను సరైన స్థితిలో వుచ్ఛరింపచేసే నిమిత్తమై దీనికి వ్యాకరణ శాస్త్రమని కూడను నిర్మించింది. ఈ యజుర్వేదము జ్యోతిష శాస్త్రము, వాస్తు శాస్త్రము, వ్యాకరణ శాస్త్రములను కల్పించినది. తదుపరి యే ప్రధానమైన యజ్ఞములను మూడింటిని సంకల్పించుకొని నిర్మించినది.

హవిర్ యజ్ఞము, సోమయజ్ఞము, పాకయజ్ఞము అని యీ మూడు ప్రధానమైనవి. ఇవి కేవలము శాస్త్రసంపన్నులైన, వేదాసక్తి కల్గిన, వేదాధ్యయనం చేయగల్గిన విప్రులు మాత్రమే యీ యజ్ఞములు ఆచరించ అర్హులు. కాని యింతటితో యీ యజుర్వేదము తృప్తిపడక సామాన్యమైన గృహస్థులు, సామాన్యమైన ప్రజలు, ఏ విధమైన వేదమును గుర్తించలేని ప్రజలు శాస్త్రము నెరుగని ప్రజలు నిత్యజీవితములో అనుభవింపచేసే నిమిత్తమై మరికొన్ని యజ్ఞము

లను కూడను నిర్మించింది. వీనినే దేవయజ్ఞమని, ఋషియజ్ఞమని, పితృయజ్ఞమని, మనుష్య యజ్ఞమని, భూతయజ్ఞమని యీ పంచయజ్ఞములు.

దేవయజ్ఞమనగా యేమిటి. ఇది సామాన్యులు ఆచరించటానికి సరైన అనుకూలమైనదే నా. దీనికి యెట్టి యజ్ఞవేదికలు నిర్మించనక్కరలేదు. ఎట్టి శాస్త్రములు కూడను వల్లించనక్కరలేదు. ఎట్టి వేదములు కూడను వల్లెవేయనక్కరలేదు. ఇంక యేవిధముగా యీ యజ్ఞమునాచరించటము? భగవంతుడు మానుష దేహమందు, ప్రతి అణువునందు, కణమునందు అంతరరూపుడై నివసిస్తున్నాడు. ఇలాంటి పరమాత్ముడు రసస్వరూపుడై ప్రతి అంగమునందు సంచరిస్తూ వున్నాడు. జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తులయందు యీ దేహమును కాపాడుతూ పోషిస్తూ వస్తున్నాడు. కనుక దేహమంతయు కూడను భగవత్ రక్షణ యందే నిలచివున్నది. కనుక వేల అట్టి రక్షించిన భగవంతుని కృతజ్ఞత పూర్వకముగా స్మరించి, పూజించి, గౌరవించటమే దైవయజ్ఞముగా భావించారు. లోకములో యే చిన్న సహాయము చేసినప్పటికి అతనికి యనేక విధములుగా కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా అతనిని స్మరిస్తూ వుంటాము. ఈ ఆధునిక యుగములో తన టువల్ క్రిందపడితే యెవరైనా అందిస్తే Thanks అని కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా చెబుతాము. జీవితమునే రక్షించి, జీవితమునే అభివృద్ధిగావించి, జీవితమునే పోషించిన భగవంతునికి ఒకవిధమైన కృతజ్ఞత చెప్పనక్కరలేదా! ఆ కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన ప్రార్థనలే యీ యజ్ఞములు. భగవంతుని ప్రార్థన చేయుటకు ధనముగాని, యింకే విధమైన స్థలముగాని వుండనక్కరలేదు. హృదయపూర్వకముగా అతనికి కృతజ్ఞతనందించే, పవిత్రమైన త్రికరణశుద్ధితో పూజించే పూజలే అతని యజ్ఞములు.

ఋషియజ్ఞము. మానవుడు యీ జగత్తునందు యే విధమైన లక్ష్యముతో ఏవిధమైన మార్గములో ప్రవేశించి వి లక్షణ మార్గమును అభివృద్ధిపరచుకొని తన కార్యకలాపములందు సరైన మార్గమును అనుసరించవలెనని ఋషులే యనేక విధములైన శాసనములు అందిస్తూ వచ్చారు. మానవ జీవితములో తెల్లవారినది మొదలు పరుండునంతవరకు అనేక విధములైన కర్మలలో మనము పాల్గొను చూవుంటాము. ఏ కర్మ యే విధమైన మార్గములో, యెప్పుడు యెక్కడ యే విధముగా చేయాలి అనేది కేవలము ఋషులు అందించినది, శాసించిన శాసనములు. ఈ జగత్తునందు జీవించటానికి ఆధారభూతమైన శాసనములు అందించినవారు కనుకనే ఆదర్శప్రాయమైన జీవితానికి కొన్ని విధములైన ఉత్సాహప్రోత్సాహములు అందించినవారు కనుక యీ ఋషులను మనము గౌరవించి వారిని సరైన రీతిలో స్మరించటమే యీ ఋషియజ్ఞము. వారు ఆచరించి అనుభవించి అందించిన సుధానిధులు యీ శాస్త్రములు. శాస్త్రసమ్మతమైన కర్మలను ఆచరించుకుంటూ శాస్త్రమును నిర్మించిన ఋషులకు కృతజ్ఞత పూర్వకముగా నమస్కరిస్తూ, గౌరవించుకుంటూ పోవటమే ఋషి ఋణము. ఇదియే ఋషియజ్ఞము.

పితృయజ్ఞము. మన జీవితమునకు, మన దేహమునకు మూలకారకులు

430098703

మాతాపితరులే. మనదేహము, దేహమునందు సంచరించే రక్తము సర్వస్వము తల్లితండ్రులయొక్క ప్రసాదమే. తనపుత్రుని యొక్క అభివృద్ధి నిమిత్తమై తల్లితండ్రులు యనేకవిధములైన శ్రమలకోర్చి కష్టములకోర్చి, తామైనా కూడను పస్తుండి తమ పిల్లలను పోషించే మహాపవిత్రులు. పుత్రేషణ అనే భావము చేత తమ పుత్రులు భవిష్యత్తునందు యెట్టి కష్టములకు, దుఃఖములకు, విచారములకు గురికాకూడదని, యనేకవిధములైన వస్తువాహనములను ప్రోగుచేసి అందించి వారి భవిష్యత్తును ఆనందముగా అనుభవించాలని ఆశించేవారు తల్లితండ్రులు. అటువంటి పూజనీయులైన తల్లితండ్రులను గౌరవించి వారిని ప్రసన్నులుగావించి, వారిని సేవించి, వారి జీవితకాలమంతయు వారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, అట్టి తల్లితండ్రులు గతించిన తరువాత వారి జ్ఞాపకార్థమై సత్కర్మలాచరించి దానధర్మాదులు జరిపి, వారి ప్రీత్యర్థమై ప్రతిసంవత్సరము కూడను లేక నెలకొకపర్యాయమైనా వారికి తర్పణము గావించి, వీటినే తద్దినములనే రీతిని అనుభవించి, ప్రేమపూర్వకముగా వారిని స్మరించి రెండు కంటి ధారలు కార్చుటయే నిజమైన పితృయజ్ఞము.

మనుష్యయజ్ఞము. తోటి మానవుడు, సాటిమానవుడైనవాడు యనేకవిధములుగా కష్టములకు, దుఃఖములకు గురౌతున్న సమయం పురస్కరించుకొని, మనచేతులారా తగినంత సహాయం వారికి చేసి, దీనులను దుఃఖములనుండి రూపుమాపుటకై తగిన దానధర్మములు సల్పి రోగులకు సరైన సేవలు చేసి, సమాజములో ప్రవేశించి, సమాజసేవలో పాల్గొని సాటి మానవుల యొక్క సేవను అనుసరించి, వారిని ఆనందపెట్టి తాను ఆనందపడుటయే మనుష్యయజ్ఞము. ఇంతే కాక యింటికి యేతెంచిన అతిథి, అభ్యాగతులనాదరించి నా తోటివాడే తోటి మానవుడనే సమానత్వాన్ని గుర్తించి, మానవులందరు కూడను ఒకే జాతికి సంబంధించిన వారని గుర్తించి, నా కష్టములవంటివే అతని కష్టములు, నా సంతోషము వంటిదే అతని సంతోషము అని సమత్వాన్ని వహించి పరులసేవలో పాల్గొనుటయే మనుష్యయజ్ఞము.

భూతయజ్ఞము. సామాన్యముగా ప్రతిమానవుడు తన యింటియందు పశువునో కుక్కనో, యింకే విధమైన జంతువునో, పక్షులో పిల్లులో యీ విధమైన భూతములను మనం పెంచుకుంటూ వుంటాము. ఈ భూతములపైన మనము సరియైన ప్రీతిని చూపి, సకాలమందు ఆ భూతతృప్తిని గావించి, సకాలములో వారికి ఆహారము నందించి, యీ విధమైన ప్రేమను సర్వభూతములయందు పంచుకొని, సర్వభూతస్వరూపుడే భగవంతుడని విశ్వసించి, యిలాంటి నోరులేని పశువులను, పక్షులను, మృగములను మనము ఆదరించి పోషించటానికి తగిన కృషి చేయుటము. పూర్వకాలములో స్త్రీలు ప్రతిదినము యింటి ముందు పేడ నీళ్ళను చల్లి, దానిని శుభ్రపరచి, యింటికి అందముగా ముగ్గులు అల్లించేవారు. అయితే యీ ముగ్గులు యే విధమైన పదార్థముతో అల్లేటువంటివారు బియ్యపుపిండిని ముగ్గుల క్రింద వేసి అందముగా అలంకారముగా వుండేటట్లుగా, గృహమునకు కళ్యాణకరముగా వుండినట్లు భావించేవారు

ఇందులోనే భూతదయ యిమిడి వుంటున్నది. ఆ బియ్యపుపిండి నిమిత్తమై యనేక చీమలు రావటం, దోమలు రావటం, పక్షులు రావటం ఆ బియ్యపు పిండిని భుజించి భూతతృప్తిని పొందటం యీ విధముగా జరుగుతూవుండేది. కాని యీనాడు కలియుగ ప్రభావము చేత బియ్యపుపిండి పోయింది సున్నపుపిండి వేయటం చేత చీమలు రావటం లేదు. భూతతృప్తి కలగటంలేదు.

ప్రాచీనకాలమునుండి వేదము యొక్క ప్రమాణమును పురస్కరించుకొని సామాన్యమైన మానవుడు యే చిన్న కార్యమునందు కూడను ఒకవిధమైన త్యాగ భావముతో అనుసరించే కర్మలే యీ వేద కర్మలు. ఈ విధముగా ఐదు విధములైన యజ్ఞములు, యే వేదశాస్త్రములు తెలియని మూర్ఖులైనప్పటికిని, పామరులైనప్పటికిని, నిత్యజీవితములో యీ పవిత్రమైన కర్మలాచరించి యివియే సరైన యజ్ఞములుగా విశ్వసించటము ప్రతి వ్యక్తికి అత్యవసరము.

విప్రులకు సంబంధించిన యజ్ఞములు మూడును పూర్వమే చెప్పాను. ఇక సామాన్యమైన మానవులాచరించే యజ్ఞములు ఐదు యజ్ఞములు. ఇవి కూడను మనము తెలుసుకున్నాము. అయితే శ్రీమంతులు, ధనవంతులు, చక్రవర్తులు వీరంతా ఆచరించే యజ్ఞములు ప్రత్యేకముగా నియమిస్తూ వచ్చింది యీ యజుర్వేదము. ఇవియే రాజసూయ యాగము, అశ్వమేధ యాగము, సర్వమేధ యాగము. ఈ మూడు కూడను గొప్ప ధనవంతులు ఆచరించేవి.

అశ్వమేధ యాగమంటే కేవలము వేదసమ్మతమైన, వేదము వర్ణించిన పంచకళ్యాణి గుఱ్ఱమును తీసుకొనివచ్చి, ఆ గుర్తులు కల్గిన అశ్వములను అలంకరించి యేవో కొన్ని విధములైన నిబంధనలు దానిపైన నియమించి అశ్వమును వదలటమనేది కాదు. దీని అంతరార్థమును కూడను ప్రబోధించినది యీ యజుర్వేదము. అశ్వమనగా గుఱ్ఱము. గుఱ్ఱమనగా యేమంటే నిరంతరము చలించేది. మీరు చూచేవుంటారు. గుఱ్ఱము యెప్పుడు కూడను యేదో ఒక అవయవమును తాను ఆడిస్తూనే వుంటుంది. కాలునో, తోకనో, చెవినో, మూతినో యెప్పుడు కదలిస్తూనే వుంటుంది. నిరంతరము చంచలత్వాన్ని అనుభవించేదే యీ అశ్వము. అశ్వత్థవృక్షమును మీరు చూచేవుంటారు. ఈ అశ్వత్థమంటె అర్థమేమిటి గాలి లేకపోయినా ఆకులు ఆడుతూనే వుంటాయి. అనగా నిరంతరము ఆడే తత్వమునకు అశ్వమని పేరు. మేధ. యీ బుద్ధి కూడను అలాంటిదే. ఇది యెప్పుడు చూచినా నిద్రవచ్చేంతవరకు ఆడుతూనే వుంటుంది. నిద్రలో కూడను ఆడుతూనే వుంటుంది. సంకల్పవికల్పకాత్మకం మనః. నిరంతరము యేదో ఒక దానిని సంకల్పం వికల్పం. యీ విధమైన చంచలత్వముతో కూడి వుంటుంది. ఈ చంచలమైన మనసు అరికట్టేదే మనసు అన్నారు. దీనికి మన జీవితము త్యాగము చేయటమే అశ్వమేధయాగము అన్నారు. అయితే అంతమాత్రముతోనే తృప్తిపడక శ్రీమంతులైన వారు, చక్రవర్తులైన వారు, రాజులు, రారాజులు కూడను అది ఒక విధమైన ఆడంబరములుగా సల్పి యనేక విధములుగా యుద్ధములలో వారు పాల్గొని తనకంటె అధికులైన వారిని హతమార్చి తాము ఏకఛత్రాధిపత్యాన్ని యేలాలని యీ రకమైన యాగములు చేస్తూ వచ్చారు.

430098705

రాజసూయయాగము. ఇది అందరు చేయ తగినది కాదు. ధర్మరాజు ఈ రాజసూయ యాగం చేయాలని సంకల్పించుకున్నాడు. ఈ విషయం కృష్ణునకు తెలిసింది. తక్షణమే కృష్ణుడు వచ్చి బావా దీనిని నీవు చేయ తగినది కాదు. నీకు చేయుటకు అధికారము లేదని ఖండితముగా చెప్పాడు. కారణము ఏమిటి. నీకంటె బలిష్టులైన వారు యింకా కొంత మంది రాజులుంటున్నారు. శిశుపాలుడు దంతవక్త్రుడు, జరాసంధుడు. ఇలాంటి అధిక బలము కల్గిన రాజులను రాజ్యములో వుంచుకొని నీవు రాజసూయ యాగము చేయుటకు నీకు ఏమాత్రము అధికారం లేదన్నాడు. ఈ రాజసూయ యాగము చేయ తలచుకొంటివా ఈ ముగ్గురిని జయించు. అప్పుడే నీవు ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం వహించినవాడవౌతావు. నీకు మించిన రాజులు నీ రాజ్యములో మరెవరూ వుండరు. అప్పుడే నీవు ఈ రాజసూయ యాగం చేయటానికి అధికారివని బోధించి, యుద్ధము చేయించి, దుష్టులను హతమార్చి తదుపరి ఈ రాజసూయయాగం చేయిస్తూ వచ్చాడు. కనుకనే ఎట్టి చిన్న యజ్ఞమునకైనా, యాగమునకైనా, పనులకైనా కూడను కొన్ని అర్హతలను కల్గి వుండాలి.

అయితే ఈ యజుర్వేదమునకు రెండు విధములైన సంస్కారములుంటున్నాయి. బ్రహ్మసంస్కారమని ఒకటి, ఆదిత్యసంస్కారమని మరొకటి. ఈ బ్రహ్మసంస్కారమంటే ఏమిటి? వేదములను విభజించి, జగత్తునకు చాటినవాడు వ్యాసుడు. అతనికి ప్రధాన శిష్యుడు వైశంపాయనుడు. అతను వ్యాసుని దగ్గర నుండి యనేక విధములైన శాస్త్రములను, వేదములను, రహస్యములను కూడను నేర్చుకున్నవాడు. అతని దగ్గర యాజ్ఞవల్క్యుడు ప్రవేశించాడు. యాజ్ఞవల్క్యుడు గొప్ప మేధాశక్తి కల్గినవాడు. అతను ఈ వేదముల నిమిత్తమై తన ప్రాణములైనను అర్పితము గావించటానికి తగిన సంసిద్ధుడైనవాడు. వైశంపాయనుడు ఈ యాజ్ఞవల్క్యుని చూచిన తక్షణమే పట్టలేని ఆనందముతో వుబ్బిపోయాడు. అతని దగ్గర చేర్చి, కన్నబిడ్డవలె ఆదరించి, పోషించి, వేదమునందలి రహస్యములన్నింటిని కూడను బోధిస్తూ వచ్చాడు.

కాని సామాన్యముగా ప్రతి మానవునికి కొన్ని పాత సంస్కారాలు వుంటాయి. రోత సంస్కారాలు వుంటాయి. ఈ సంస్కారములు యాజ్ఞవల్క్యుని లో కూడ ప్రవేశించాయి. తాను వేదాధ్యయనం చేసి, సర్వ రహస్యములు కూడను గుర్తించి, కొంతకాలమైన తర్వాత కొంత అహంకారము ప్రారంభమైంది. ఇది ప్రారంభము కావటం చేతనే గురుభావమనేది క్రమక్రమేణా సన్నగిల్లుతూ వచ్చింది. కొన్ని విషయాలలోపల గురువునకు, శిష్యునకు కొన్ని అభిప్రాయభేదములు కల్గుతూ వచ్చాయి. క్రమక్రమేణా వాదనకు పూనుకున్నాడు. దీనిని గుర్తించిన వైశంపాయనుడు నాయనా చాలు చాలు నీకు నాకు ఈనాటితో ఋణం తీరిపోయింది. ఏదో మనకు ప్రేమసంబంధం వుండినంతవరకు నేను యెన్నివిధములుగనో ఆదరించాను. పుత్రసమానముగా చూచుకున్నాను. ఎవరికీ చెప్పని రహస్యాలంతా నీకు చెప్పాను. ఇంక నీవు నావద్ద వుండటం వల్ల ప్రయోజనము లేదు. కనుక నేను యిచ్చిన విద్యలు నాకు అప్పజెప్పి నీవు వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పాడు. ఈ యువకుడు తాను కూడ పట్టుదల గల్గినవాడు కనుక అతడు తాను

430098706.

అందించినవేదమును వమనము చేసి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ వమనము చేసినవేదమును తిత్తిరి పక్షులు గ్రహించాయి. అవిడ ఛ్ఛరిస్తూ వచ్చాయి. ఇంతేకాక తిత్తిరి అనే ఋషికుమారుడు కూడ వుండటంచేత ఆ తిత్తిరికు మారుని యొక్క ప్రచార ప్రబోధలచేత దీనికి తైత్తిరి అనిపేరువచ్చింది. ఈ తిత్తిరి పక్షులు గ్రహించటంచేత దీనికి కృష్ణయజుర్వేదము అనిపేరువచ్చింది. ఈ తైత్తిరీయ యజుర్వేదము బ్రహ్మసంస్కారము.

ఈ యాజ్ఞవల్క్యుడు యేదో ఆక్షణము నందు ఆవేశము లో తాను ఆ విధంగా ఆచరించాడే కాని తదుపరి తాను గురువుకు దూరమైపోయి మహా భయంకరమైన తాపమననుభవిస్తూ వచ్చాడు. ఆకలితో మాడినాడు. తిరిగి తాను వదిలినటువంటి వేదములను తాను అనుభవించాలనే దీక్షతో యనేక విధములుగా తపస్సు చేశాడు. తన తపస్సుకు మెచ్చి ఆదిత్యుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఏ విధముగా ప్రత్యక్షమయ్యాడు. సాక్షాత్తుగా కాదు. వాయురూపంలో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఈ యాజ్ఞవల్క్యుని యొక్క తల్లిదండ్రులు నిరంతరము అన్నదానం చేయుటంచేత ఒక బిరుదు కూడా వుండినది. ఈ వ్యాజరూపులో పోవటంచేతనే యీ యాజ్ఞవల్క్యుడు సంతోషించి యెదురైన మూర్తికి నమస్కరించాడు. నాయనా! నీకేమి కావాలని ప్రశ్నించాడు. తాను తిరిగి పోగొట్టుకున్న ఆ పవిత్రమైన ప్రాప్తిని అందించమని ప్రార్థించాడు. 'కుమారా! పోయినటువంటి జలము నదీజలము, నరుని యవ్వనము, దైవానుగ్రహము యివి వెనుకకు రావటానికి వీలులేదు. ఒక్కసారి నదినీరు ప్రవహించి పోయినదా తిరిగి వెనుకకు రాదు. ఒక్కసారి నీయవ్వనం క్షీణించినా తిరిగి నీకు యవ్వనం ప్రాప్తించదు. ప్రయోజనమేమిటి. కార్యమునకు పూర్వమే నువు చింతించవలెను గాని, కార్యము తదుపరి చింతించి ప్రయోజనము లేదు. గురుశిష్యులు నాడును నేడును ఆ విధమైన పరిస్థితిని అనుభవిస్తూ వస్తున్నారు. ఆనాటి గురువులు, నేటి గురువులు తమ వాక్యము యొక్క విలువను రక్షించుకొనుటకై యనేక విధములైన ప్రయత్నములు చేస్తూ వస్తున్నారు.

ఈనాటి శిష్యులకు వ్యాఖ్యానములు గాని, మాటలు కాని విలువ లేకుండా పోతున్నాయి. కాని దైవత్వము తో కూడిన గురువులకు భగవంతునకు వాక్యే ప్రధానము. తమ వాక్కును యే మాత్రం విలువ లేకుండా చేసుకోటానికి వారు అంగీకరించరు. మీకందరికి తెలుసు అనేకమంది తో నేను అనేక విధములుగా వారిని అభివృద్ధి పరచి, సరైన మార్గము లో ప్రవేశపెట్టి, వారి ఆదర్శమును జగత్తుకు అందించే నిమిత్తమై యనేక విధములుగా వారికి బోధిస్తూ వుంటాను. కాని తుచ్ఛమైన, క్షణికమైన లోక భ్రాంతులకు లొంగి వారు యీ వాక్యములను వుల్లంఘించి ప్రవర్తిస్తూ వుంటారు. ఒకసారి కాదు. రెండు మూడు సార్లు కాదు. వందల పర్యాయము వారికి చెప్తూ వస్తుంటాను. వారు దానిని అనుసరించకుండా పోవటం చేతను వారితో నేను మాట్లాడటం మాని వేస్తూ వుంటాను. కేవలం మాట్లాడటం మానివేసినంత మాత్రమున వారిపైన ద్వేషమూ లేక కోపమూ కాదు కాదు. స్వామికి నిండు ప్రేమ వున్నది. ద్వేషము లేదు. ఆగ్రహమూ లేదు. యే మాత్రమూ లేదు. అనుగ్రహమే వున్నది. కారణమేమిటి నా మాటకు నేను విలువను పోగొట్టుకోటం నాకిష్టం లేదు. ఆ వుద్దేశ్యము తోనే వారితో నేను మాట్లాడను.

430098707

స్వామి మాట్లాడంలేదు కదా అని వారు విచారపడతారే కాని యీ మాటకు తగినవి లేవను నేనిచ్చినా అన్వేషయాన్ని వారు విచారించరు. ఇదియే భగవంతునికి భక్తునికి వుండిన రహస్యము. కారణమేమిటి. వారికి అనేకవిధములైన సంస్కారములలో, జన్మజన్మల నుండి వారికి దుష్టసంస్కారములు, దురభ్యాసములు వారికి తోడుగా వస్తుంటాయి.

మర్కటంబు మెడకు మల్లెమాలలు వేసి
పట్టుపీతాంబరములు పదిలపరచి
రత్నసింహాసనమున రమ్యంబుగా జేర్ప
విడునా తన జాతి వక్రబుద్ధి.

కోతికి యిన్ని మాలలు వేసి, యిన్ని విధములైన అలంకారములు చేసి పెద్ద రత్నసింహాసనముపైన కూర్చోపెట్టినా కాని తనయొక్క పాత వాసనలంతా మానుతుందా? ఆ కోతి వాసన వదులుతుందా వదలదు. కనుక ఆవిధముగా కూడను యీ పాత వాసనలు వారికి, యెన్ని విధములైన మేలు చేసినా, ఉపకారము చేసినా వారికి ప్రబోధలు సలిపినా యివి యేమాత్రం నిలచకుండా పోతుంటాయి.

పచ్చకప్పురపు మడిని పాదుచేసి
కమ్మకస్తూరి యెరువుగా కుమ్మరించి
మంచిపన్నీరు పోయుచు పెంచిచూడ
ఉజ్జగించునే తనకంపు వుల్లిపాయ

మట్టికైనా కర్పూరం వాసన వస్తుందిగాని, మట్టికైనా కస్తూరి వాసన వస్తుందిగాని, మట్టికైనా పన్నీరు వాసన వస్తుందిగాని ఉల్లిపాయకు రాదు. ఇటువంటి వుల్లిపాయ సంతతివారు, మర్కటపు సంతతి వారు యీవిధమైన అమూల్యమైన, పవిత్రమైన యీ మాటలనుగ్రహించుకోలేకపోతున్నారు.

ఆనాడు యాజ్ఞవల్క్యుడు కూడను అయితే వారివలె కాక అతను పశ్చాత్తాపపడుతూ వచ్చాడు. ఈనాటి మానవులకు పశ్చాత్తాపం కూడ లేదు. ఇంకా తన దోషములను కప్పిపుచ్చుకునే నిమిత్తమై భగవంతునిపై అపవాదులు వేయటానికి సిద్ధంగా వుంటారు. తమ దోషములనేమాత్రం గుర్తించటానికి ప్రయత్నించరు. వీరు మర్కటముకంటె హీనులని, యీవిధమైన విషయములందు తాను యేమాత్రము జోక్యము చేసుకొనక, యాజ్ఞవల్క్యుడు తాను చేసిన తప్పునకు తాను చాలా పరితపిస్తూ ఒకవిధమైన తపస్సుగా మార్చుకున్నాడు. కనుకనే ఆదిత్యుడు వచ్చి, ఆ తపస్సుకు మెచ్చి, తిరిగి వైశంపాయనుడు అందించిన ఆ వేదములను ఆదిత్యుడే స్వయముగా అతనికి అందిస్తాడు. ఇదియే ఆదిత్య సంప్రదాయము అన్నారు. దీనినే శుక్లయజుర్వేదము అన్నారు.

శుక్లయజుర్వేదము వుత్తర భారతమునందు, కృష్ణయజుర్వేదము దక్షిణాభారతమునందు అభివృద్ధిగావించుతూ వచ్చింది. ఈవిధముగా అభివృద్ధిగావించుతూ వచ్చినవే కాని యీ వేదములకు పేర్లు విరుద్ధముగా వున్నవి కాని రెండింటియందు వున్న భావములు ఒక్కటే.

అయితే యీ వేదముల యొక్క ప్రమాణములను గుర్తించి మానవులు వర్తించటానికి దానిరహస్యాలను కొన్నిగు
ర్తించాలి. ఈ యజుర్వేదము యొక్క సారమంతయు కొన్ని మాటలతోనే వర్ణించింది. ఈ యజుర్వేదము
లోపల అంత్యశ్లోకమునందు దానికి ఉపనిషత్తులు అనే పేరుతో ఈశావాస్యోపనిషత్తును వర్ణించింది. మొట్ట
మొదటిపదము ఈశావాస్యమిదం సర్వమ్. ఆ పదముతోనే వచ్చినది కనుక దానికి ఈశావాస్యోపనిషత్తు
అని పేరుపెట్టారు. ఉపనిషత్తులన్నింటికంటెను ఈశావాస్య ఉపనిషత్తు మిగుల వున్నతమైనది. పవిత్రమై
నది. సర్వోపనిషత్సారము ఈశావాస్యోపనిషత్తులో వుంటుండాది. దీనియొక్క అంతరార్థమేమిటి? ప్రపం
చమంతయు ఒకటే శక్తి. ప్రపంచమంతయు ఒకే ఆత్మ. ప్రతి జీవునియందు వుండినది దేవుడే.
తానులేనిస్థానము కాని, తనది కానిపేరు కాని జగత్తునందు లేదని వర్ణించింది. కనుకనే యెవరిని నొ
ప్పించినా దైవాన్ని నొప్పించినవారే. ఎవరిని మెప్పించినా దైవాన్ని మెప్పించినవారే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తిం
చారు. ఇందులో ప్రధానంగా నిరంతరము యీ శ్లోకాన్ని పఠించేవాడు. అందువలననే అహింస
పరమధర్మమని యెవరిని హింసించకూడదనే వ్రతాన్ని తాను పూనుతూవచ్చాడు.

అహింస అంటే యేమిటి. ఎవరిని హింసించకుండా వుండటమా? ఇది
సాధ్యమా? ఇది అసాధ్యము. జీవితములో మనము చేసే చిన్నపనియందు కూడను యనేక హింసలు
గావిస్తూ వుంటాము. మనము నడచే నడకలోపల యెన్నో ప్రాణులు మరణిస్తూ వున్నాయి. మనయిం
టిని వూడుస్తూ వుంటుంటే యెన్నో చీమలు చచ్చిపోతుంటాయి. మనము స్నానము చేస్తుంటే
యెన్నో పురుగు అంతా మరణిస్తున్నాయి. మనము వంటలు చేస్తుంటే అందులో యెన్నో క్రిములు
భస్మమై పోతున్నాయి. పనుల వరకు మనము పోనక్కరలేదు. మనము తీసుకునే ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసము
లలోనే కొన్ని లక్షల ప్రాణులంతా ఒక్కొక్క క్షణానికంత మరణిస్తున్నాయి. కాబట్టి అహింస అంటే దాని
తత్వమేమిటి? అయితే తెలిసి మనోవాక్కాయములతో యెవరిని హింసించకుండా వుండటమే అహిం
స అన్నారు. తెలియకుండా మనము యెన్నియో చేయవచ్చును. దానికి మనం బాధ్యులము కాదు. అందు
వల్లనే త్యాగరాజు 'తెలిసి రామచింతన చేయవే మనసా' అన్నాడు. తెల్సి చేయాలి కాని, తెలియకుండా
చేసినవి యే మాత్రము ఫలితము కాదు. ఏ మాత్రము దాని యొక్క బాధలు మనకంటవు.

మనము తెల్సి యే పాపము చేయరాదు. ఈ చేయటమంటే కేవలం చేతులతో
చేయటం మాత్రమే కాదు. మనసుతో కూడను చింతించరాదు. మనసుతో చింతించక పోవటమే
కాదు నోటితో కూడను వుచ్చరించరాదు. మనసును, వాక్కును, కాయమును పరిశుద్ధము గావించు
కొని పరులను హింసించకుండా, బాధించకుండా, నొప్పించకుండా వుండటమే అహింస అనేపద
మునకు సరైన అర్థము.

ఈ ఉపనిషత్తులు కాని, వేదములు గాని భగవంతుడు సర్వవ్యాపకుడు, సర్వ
భూతాంతరాత్మ అనే సత్యాన్ని ప్రకటించే నిమిత్తమై యిన్ని రకములైన కార్యకలాపములు అభివృద్ధి
గావించుకుంటూ వస్తున్నాయి. ఎన్ని మంత్రములు చెప్పి యేమి ప్రయోజనము. ఆ మంత్రములో వున్న

సారమును గ్రోలాలి. ఈ వేదమంత్రముల యొక్క వినికిడి చేత యెంతయో పవిత్రమైన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తా ము. ఆ వేద శబ్దములోనే ఆ మాధుర్యము వుంటున్నది. కనుకనే వేదము ప్రతి ఒక్కరి ప్రాణము. మంత్రముల తెలియకుండా పోయినంతమాత్రమున వేదము లేదని భావించరాదు. నీ ఉఛ్వాస నిశ్వాసములే వేదముగా భావించుకొని పీల్చుకునే గాలి సో... వదిలే గాలి హం. సో... హం... ఈ ఉఛ్వాస నిశ్వాసములే యెంత పవిత్ర మైన అర్థాన్ని మనకు ప్రబోధిస్తున్నాయి. సో నేను, అదే తను, అదే దైవము. హం నేను. సో అనగా దేవుడు. హం నేను నేనే దేవుడు. నేనే దేవుడు అనే భావము తాదాత్మ్య భావము పొంది తానే దేవుడుగా మారిపోతాడు. దీనినే బ్రహ్మ విత్ బ్రహ్మైవ భవతి అన్నారు. బ్రహ్మను తెలుసుకోటానికి బ్రహ్మ యొక్క తత్వాన్ని గుర్తించాలి. బ్రహ్మను గుర్తిస్తే తానే బ్రహ్మగా మారిపోతాడు. కనుక యీ ఉఛ్వాస నిశ్వాసముతో ఒక ఉపదేశ మంత్రముగా మనము భావించి విడచే గాలి, తీసుకునే గాలి యీ వన్నీ కూడను నా యొక్క యదార్థ స్వరూపాన్ని నిరూపించేవే అనే సత్యా న్ని మీరు గుర్తించాలి.

అట్లు కాకుండా చేస్తుంటాము మంత్రాలు. గురువు అనుగ్రహించాడని చెప్పి ఓం నమ శివాయ, ఓం నమశివాయ చేస్తుంటాము. కానీ దాని యొక్క ఫలితమేమిటి. ఒక పరమ భక్తుడు శివోహం శివోహం అనే మంత్రమును గురువు దగ్గర అందుకున్నాడు. నిరంతరం కూడను శివోహం, శివోహం... చాలా పవిత్రమైన మంత్రమే. అర్థాన్ని గుర్తించి వర్తిస్తే తానే బ్రహ్మగా మారిపోతాడు. ఎవరితో మాట్లాడినా శివోహం, శివోహం. ఏమయ్యా యెట్లా వున్నావు? శివోహం శివోహం. ఈ విధముగా తాను మాటలనంతా వినియోగపెట్టేవాడు. ఒక మిత్రుడు గట్టిగా నిలవేసి అడిగాడు. శివోహం అంటే యేమిటి అర్థము చెప్పు మన్నాడు. శివోహం నేను శివుడను నేను శివుడను అని అర్థము చెప్పాడు. ఆ మిత్రుడు మరొక ప్రశ్న వేశా డు. నీవే శివుడైతే పార్వతీదేవి నీకేమి కావాలి అన్నాడు. అపరాధము అపరాధం అని చెంపలు వేసు కున్నాడు. అనగా యేమిటి నేనే శివుడు అని వుచ్ఛరిస్తున్నాడు కాని ఆ శివభావం తనలో లేదు. నిజ ముగా వుండి వుంటే పార్వతి నా పత్నియే అని ధైర్యముగా చెప్పవచ్చు కదా! తాను శివుడైతే పార్వతి తన పత్ని యెందుకు కాకూడదు. పార్వతి అనగా శక్తి. శివుడనగా జడము. జడ శక్తుల ఐక్యతయే శివపార్వతులు. ఈ ధైర్యము నాడు లేదు. మంత్రములు వుచ్ఛరిస్తున్నారే కాని మంత్రార్థమును తాదాత్మ్య భావ ముతో అనుభవించటం లేదు. ఇలాంటి మంత్రములు చేసి యెంతకాలం యేమి ప్రయోజనము. కనుకనే మొట్టమొదట మనము తానే దైవముగా భావించటానికి తగిన సాధనలు చెయ్యాలి. దైవము సర్వులయందు వున్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

ఉపాధి భేధము ఉండవచ్చు. చూడండి యీ విధమైన బల్బు యొక్క ఉఛ్వల అనేక రకములుగా కనిపిస్తున్నది. అక్కడ యెదురుగా వున్న ప్రణవము ప్రణవస్వరూపకముగా కనిపిస్తోంది. ఈ విధముగా పైన వున్న ఉపాధులను బట్టి కరెంటు ఆయా ఆకారములను ధరిస్తూ వస్తుంది. కాని దీనియం దు, దానియందు వున్నటువంటి కరెంటు ఒక్కటే. అదే విధముగనే మన దేహమంతా కూడను బల్బుల వంటివి. ఇవి అనేక రూపనామములు ధరించవచ్చు. అనేక రంగులు వుండవచ్చు. వివిధ కేపాసిటీలు

430098710

శక్తులు వేర్వేరుగా వుండవచ్చును. కాని అందరియందు చేరిన ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించమనే యజుర్వేదము ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది.

కనుక యజుర్వేదమంటే మనమన్నీ నేర్చుకొని వల్లెవేయనక్కరలేదు. అధ్యయనం చేయనక్కరలేదు. దాని సారమును మనము గ్రోలి, మనకు అవసరం లేని దానిని విసర్జించినప్పుడే యీ సత్యాన్ని గ్రహించిన వారవుతారు. మార్కెట్టుకి పోయి మనం మోసంబి పండు కొంటాము. ఈ మోసంబి పండును మనం కొన్నామే కాని దీనిని కోసి దాని రసమును మాత్రమే స్వీకరిస్తాము. దాని తోలు, తిత్తి నవులను పారవేస్తాము. డబ్బిచ్చి కొన్నానని తోలంతా తింటామా. అటులనే మనం విసర్జించవలసిన దుర్గుణములు విసర్జించాలి. స్వీకరించవలసిన సద్గుణములు ఆనందుగా స్వీకరించాలి. కానీ యీనాడు కలి ప్రభావముతో దుర్గుణములే స్వీకరిస్తున్నారు. సద్గుణములు విసర్జిస్తున్నారు. సత్సంగాన్ని విసర్జిస్తున్నారు. దుస్సంగాన్ని స్వీకరిస్తున్నారు. దుర్భావములు ప్రవేశపెడుతున్నారు. సద్భావములనంతా వెనుకకునెడుతున్నారు. ఇదియే ఒక నూతనమైన ఫ్యాషన్‌గా భావిస్తున్నారు. ఇది కాదు. ఇది మహాపాపము. ముందు ముందు దీని యొక్క విషయములనేక రకములుగా అనుభవించవలసి వస్తుంది. కనుక యీ విధమైన సత్యాన్ని గుర్తించి సాయి సంస్థలలో ప్రవేశించి, తద్వారా యీ సేవ యొక్క తత్త్వాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకొని, యెవరికి సేవ చేసినా నా దైవానికే సేవ చేస్తున్నామనే సత్యాన్ని మీరు తెలుసుకోండి.

వేదములు ఒక్కొక్కటి కూడను వారు వారు అనేకంగా తీసుకున్నప్పటికీ వేదములు నానార్థములెన్నియో వుంటున్నాయి. ఈ నానార్థములలోపల అనర్థమునే స్వీకరించి యదార్థమును విస్మరించటము యిది సరైనది కాదు. సరైన అర్థమేమిటి. సర్వులయందు దైవము వున్నాడు. ఎవరినీ బాధించకుండా అందరియందు దైవత్వమున్నాడనే భావముతోనే నీవు సంచరించాలి.

ఇంక రేపటి దినము సామవేదాన్ని గురించి తెల్సుకుందాము. వేదములలో వున్న సారమంతా ఒక్కటే. అయితే మీకు అర్థమయ్యే నిమిత్తమై యీ విధముగా బోధించవలసివస్తోంది. దివ్యాత్మస్వరూపులారా! మీరు గుర్తించవలసినది ఒక్కటే. సాయితత్త్వాన్ని మీరు చక్కగా అర్థం చేసుకోండి. ఏవిధమైన స్వార్థము లేదు. సాయి సంస్థలలో ప్రవేశపెట్టిన పవిత్రత యే క్షణమునందు కూడను అపవిత్రం కానేరదు. ఇట్టి స్వార్థరహితమైన సంస్థ జగత్తునందు యెక్కడా లేదు. లేదు. ఈ సంస్థయందలి యే యొక చిన్న వస్తువులు కూడను దుర్వినియోగపరచటానికి యేమాత్రము అవకాశము లేదు. ఏది చేసినా, యేది చూసినా, యేది చెప్పినా అన్నీ పవిత్రమైన మార్గములో ప్రవేశపెడుతూ వుంటాను. కానీ తెలియని మూర్ఖులు దీనికేదో ఒక విధమైన స్వార్థం అనుకుంటారు. ఈ స్వార్థం కోసం యేమి చేస్తున్నాము. కొత్త విద్యాసంస్థలనభివృద్ధి పరుస్తున్నాము. ప్రపంచములో యెక్కడైనా యే విధమైన ఫీజు లేకుండా విద్యనభ్యసించే అవకాశము యెక్కడైనా వుంటుందా. మీరు చెప్పండి. ప్రైమరీ స్కూలు లోపల పిల్లలను ప్రవేశపెట్టాలంటే అదే పదివేలు, ఇరువై వేలు, ఎనిమిది వేలు సుంకము తీసుకొని వానికి సీటు యిస్తున్నారు. కాదు. కాదు. మన విద్యాసంస్థలందు 1వ తరగతి నుండి P.HD వరకు నయాపైస వేము

పుచ్చుకోటంలేదు. ఇది నూటికి నూరు పరార్థమైన భావమే కాని స్వార్థ భావము కాదు. కన్నులుండిన గ్రుడ్డి వారు దీనిని చక్కగా చూడలేకపోతున్నారు.

కన్నులుండి గ్రుడ్డులై కళ్యాణాకరమైన
యీ మూర్తి దర్శింపనేరరైరి.
చెవులుండి చవటలై అతిమనోహరమైన
నా వాక్కు ఆలింప నేరరైరి.
పాడి పంకజమందు పర్మేశుడున్నను
పాడు సంసారంబు కోరిరైరి.
మిన్నటి కాంతితో మేరుపర్వతముండ
వెండి బంగారుకై వెదుకుచుండ్రు.

నిజముగా యిది దురదృష్టము తప్ప మరొకటి కాదు. ఈ సత్యాన్ని క్రమక్రమేణా మరుగుర్తించండి. సాయి చేసే సర్వకార్యములు మీ నిమిత్తమే. స్వార్థము లేదు కనుకనే సాయికి యేమాత్రము భయము లేదు స్వార్థము లేదు కనుకనే సాయి నిరంతరము ఆనందముగానే వుంటాడు. ఇట్టి ఆనందమే నిజమైన దైవస్వరూపము.

నిత్యానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం తత్వమస్యాదిలక్ష్యమ్
ఏకం నిత్యం విమలమచలం సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం యీ రూపం.

ఇవన్నీ మీ నిమిత్తమైనే నేను ప్రవేశపెడుతున్నానే కాని లేకపోతే నాలో యేమాత్రము గుణము లేదు. నాలో యేమాత్రము స్వార్థము లేదు. నాలో యేమాత్రము వికారము లేదు. ఈనాడు యీ జగత్తు యందు యీ విధమైన పవిత్రమైన, స్వార్థరహితమైన సేవలనాచరించటానికి ప్రయత్నించినప్పుడే ప్రపంచమంతయు దీనిని యనేకరకములుగా ఆదర్శంగా తీసుకొని దేశమంతా త్వరలోపలనే సరైన పరిస్థితిని అనుభవింపచేస్తారని ఆనందిస్తారని ఆశిస్తూ ఆశీర్వదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.